

RUINS OF THE REPUBLIC

S01E14 – Az Erő vihara

<http://jedirend.com>

1.

Dotrie hamar megtalálta a tóból kivezető járatot. Elindult rajta. A víz alatti barlang sötét volt, és sokáig vízszintesen haladt. A shepinek gyorsan kellett úsznia, hogy egyáltalán kijusson. Gyűlölte a Jedi nőt és gyűlölte Camin Thrint. A fene essen bele abba a fickóba. Mindig kicsúszik a kezei közül.

Pedig profi fejvadász volt.

És a profik sosem kegyelmeznek.

A járat tágulni kezdett, hamarosan egy nagyobb üregbe torkollott. Sharian felfele kezdett el úszni. Remélte, hogy a víz nem tölti be az egész barlangot. Ha még tovább kell lent maradnia, akkor elfogy a levegője.

A nő feje kibukkant a víz alól. A fejvadász kinyitotta a száját, és hagyta, hogy az éltető gázkeverék a tüdejébe áramoljon. Balra nézett, és meglátta a földalatti tó partját.

A fejvadász kievickélt a vízből, majd lefeküdt a barlang sziklás talaján. A végtagjai sajogtak a folyamatos csapkodástól, a mellkasa már fájt, de legalább életben volt.

Elindult a csarnok kijárata felé.

A barlang mennyezetéről cseppkövek lógtak alá, a folyosót pedig olyan kristályok világították meg, amik az Éjnővérek barlangjában is voltak.

Ez eszébe juttatta, hogy talán Camint ott kellett hagynia a szentély romjai között. A fenébe is, soha többet nem kellett volna találkoznia a férfival.

Nem tudta megölni...

Nem tudta akkor meghúzni a ravaszt azonnal, nem tudta orvul hátba löni, amikor lehetősége lett volna rá. A fenébe is. Érzett még iránta valamit, de ez nem a gyűlölet volt. Nem mert nevet adni az érzésnek...

Kijutott a barlangból. Egy esőerdőben találta magát. A lombok között csupán néhány madárszerű hulló repkedett. A nő felsóhajtott, majd elindult a fák között. Már régen magasan járt a nap, mire egy tóhoz ért. Körülötte nádas volt. A nő leült, hogy megpihenjen, de ekkor zúgó hang hallatszott fentről. Dotrie azonnal a növények között keresett menedéket. A víz felett elhúzó járművet felismerte. Formájában a Köztársaság LAAT löveghajóira hasonlított, de az orra a Lambda osztályú kompéra emlékeztetett.

Az oldala nyitott volt. Két fehér páncélos klón gubbasztott, és fürkészte a nádaszt. A sephi nyelt egyet, ahogy a tó szemközti oldalán további fehér páncélos katonákat szúrt ki. Kerestek valakiket...

Birodalmiak? Itt?

Kérdezte magától, de ekkor ő már távol volt a helytől.

A fegyverei nem voltak meg. Vissza kell találnia a hajójához. Camin és a bandája várhatnak...

2.

- Ki vagy? - kérdezte Schaan, de már tudta a választ. A Camin mellett álló nő előrelépett, majd hátrahúzta a csuklyáját, felfedve magas arccsontját, hátul összefogott haját és smaragdzöld szemeit.

- A megmentőd, az úrállomásról - a Jedi közelebb lépett, és jobban megnézte Schaant és a társait. - A galaxis egyik legrosszabb sarkába keveredtetek. Kiviszlek innen titeket.

Sarkon fordult és elindult a barlang kijárata felé. A többiek nem tehettek mást, követték. A zeltron padawan a nő mellé ért.

- Amúgy jól vagyok - mondta Camin, miközben elhaladtak a halott rancor mellett. A pilóta végigmérte a földön heverő szörnyeteget. - Szép munka volt.

Kiértek a veremből, és újra a friss levegőn voltak.

Schaan hátrasandított Moe-ra és a két klónra.

- Nyugalom, az Éjnvőerek és a Zöld Dombok klánja sokáig el lesznek egymással foglalva - válaszolta a Jedi. - Hamarosan lesznek még bajok. A császár öt éve egy börtönt üzemeltet itt.

Nym ránézett a Jedire.

- Itt?

A nő megvonta a vállát. Az erdőben haladtak. Távolból mennydörgés hallatszott, majd egy újabb. A Jedi padawan mintha éneket hallott volna a távolból.

Libabőrös lett a háta, mindennél jobban kívánta, hogy elhagyhassa ezt az átkozott bolygót.

- Ide zárátja be azokat, akiknek az Új Rend nem tetszett. Ha meg is szökik valaki, nem sokáig bír a rancorokkal vagy a boszorkányokkal.

- Mi a biztosíték, hogy az vagy akinek mondod magad? - kérdezte Moe. A nő megpróbált lépést tartani velük.

A Jedi felsóhajtott.

- A fénykardom és hogy megmentettem a barátotokat az úrállomáson nem elég... - Kiértek egy tisztásra.

A nő megtorpant, elővette a fénykardját. A többiek ugyanígy tettek. A nő elmosolyodott, majd eltette a fegyverét. A fák közül három, bőrruhás nő közeledett. A fejükön bőrből és csontokból készült agancsszerű fejdíszeket hordtak. Az elől haladó, idősebb nő kezében egy ostort tartott, a két társánál lándzsák voltak.

- Az Éjnvőereket beszorítottuk az erdőbe. Hamarosan az egész területük a miénk lesz - mondta a nő fagyosan, majd végigmérte Moe-t és a társait. Ace-re nézett. - Külvilági. Mit kérsz ezért az ágyasért.

Ace és a nő összenéztek. Camin pedig elfojtott egy vigyort.

- Eszem ágába sincs eladni. Jó szolgálatot tesz nekem. - A nő a fejével Thrin felé bökött. - Vidd inkább őt. Nagyon szófogadó ágyas, csak majd a nyelvét kell kivágni.

- Elég! - szólalt meg a Jedi-nő, és kettejük közé állt. - Akkor segítesz kijutni a bolygóról, Wiruka nővér?

A nő lenézett a földre, majd felsóhajtott.

- Jobban örültem volna, hogy ha „anyámnak” hívsz. A Jaik tényleg elvették tőled, ami boszorkánnyá tesz. Segíték neked kijutni, lányom, mielőtt az Egyarcú harcosok is ideérnek. - A boszorka intett a kezével és futásnak eredt. A többiek követték. Átkeltek az Éjnővérek völgyén, aminek a képe megváltozott. A hegy oldala leomlott, a falu házai helyén már csak füstölgő romok voltak. Közöttük boszorkák takarították a holtakat. A levegőben ózonszag terjengett.

- Dyan anya meghalt, a klánjának vége - mondta Wiruka, a hangjában elégedettséggel, majd a lányára mosolygott. - Köszönöm, lányom.

Schaan látta, hogy a Jedi lesüti a szemét.

Kiértek a völgyből, áthaladtak egy szurdokon.

- Azt mondtátok, hogy sarokba szorítottátok az Éjnővéreket - mondta Ace. A főboszorka úgy nézett hátra, mintha csak egy rancort hallott volna beszélni.

- Este majd megkorbácsolom - Moe egy mentegetőző mosolyt küldött Wiruka felé.

A boszorka megrázta a fejét.

- Akkor add nekem a másik ágyasod. A sebhelyest...

- Ohh, jó dolgom van nekem - Nym közelebb húzódott Moe-hoz, aki szemmel láthatóan élvezte a helyzetet.

A barna hajú nő újra rámutatott Caminra.

- De őt odaadom. Jó parti, csak egy kis műtét, hogy kivágja a nyelvét...

A bal oldali boszorkány felkuncogott.

- Add nekem. Adok cserébe pár szép gyíkbőrruhát.

Camin felsóhajtott, a tekintetét az égre emelte.

- Tartozom egy vallomással. Régen volt egy balesetem, ami miatt nem lehet gyerek...

A csapat erre felkacagott. Hamarosan átkeltek az erdőn. Moe intett Schaan felé, mire a fiú lemaradt. A nő odalépett a padawan mellé, és megszólalt.

- Attól, hogy fénykardja van, még nem Jedi.

Arienn felsóhajtott, majd Moe-ra nézett.

- Ott volt az úrállomáson, megmentette az életem. - A nő megrázta a fejét, rásandított az élen haladó boszorkákra és a Jedire.

- Schaan, ne gyerekeskedj, kérlek. Hallottam pletykákat, hogy Dooku grófnak bizony voltak fénykarddal vagdalkozó szolgálói. Egy Kh'ris Fenn nevű twi'lekkal is egy ilyen vörös fénykardos örült végzett. - Moe széttárta a karját, majd felsóhajtott. - Nem akarom, hogy szomorú legyél emiatt, azt akarom mondani neked, hogy légy nagyon óvatos.

A Jedi hirtelen megállt, és szembefordult a kis csapattal. Végigjáratta a tekintetét a többieken. Moe védelmezően Schaan elé lépett, és szembenézett a nőekkel. Ace is előre lépett. Nym és Camin pedig hátra maradtak.

- Nem tudod, ki vagyok, ugye? - szegezte a kérdést a nőnek. - És nem bízol meg bennem. Pedig megmentettem Arienn padawan életét, ahogy a barátotokét is. Be kellett volna mutatkoznom. A nevem Dalaiel Agas, a Dathomirról és a Quелиi szektor őrzője. - Ace felé fordult. Klón, mond neked valamit Zhym Duun neve?

Ace felnézett, a szemeiben a felismerés fénye csillant meg.

- Ő védte meg egyedül a Coth Fuuras rendszerbeli kórházat.

- Zhym Duun tábornok padawanja voltál? - kérdezte a klón. - Ott voltam én is abban az ütközetben. Igaz sebesült voltam, és szinte még baktától mocskosan irtottam a droidokat. Jó harcos volt. Több ezer testvérem életét mentette meg az ő áldozata.

Dalaiel odalépett Moe-hoz, majd a szemébe nézett.

- Most pedig azt ajánlom, hogy siessünk. A hajóm egy közeli kis falunál van. Ha ki akarunk innen jutni, akkor bizony a Birodalom előtt kell odaérnünk.

A Jedi elindult. A kis csapat tagjai pedig száj tátva mentek utána. Schaan megint a nő mellé lépett, majd megszólalt.

- Hogy élted túl a háború végét?

A nő megvonta a vállát.

- Nem háború volt ez, hanem cselszövés. Az egyik oldalon Dooku egy állítólagos Sith nagyúr, a másik oldalon pedig a Palpatine által mozgatott Jedi Tanács. Én és a csapataim az Axxila rendszert védtük...

Dalaiel felnézett az Axxila égbe nyúló tornyaira. A bolygó légköre fekete volt a levegőbe engedett mérgező gázoktól, amiket a helyi gyárak okádtak ki magukból. Ezekben az üzemekben készültek a klónkatonák fegyverei, páncéljai és harci járművei.

A városbolygó jelenleg ostrom alatt volt, bár a Köztársaság győzelemre állt. A cirkálók már rég megfutamították a galaktikus Bankár Klán hajóit.

Persze a bolygón még ott maradt a több ezer fős droidsereg.

A Jedi lovag aktiválta a fénykardját, és kinézett a barikád mögül. Egy tágas sétányon voltak, aminek a másik végéből, mint egy fémből álló folyam, droid hadtestek közeledtek. Csontvázszerű B-1-esek és sokkal vaskosabb, fekete színű B-2-es droidok.

- Itt vagyunk a galaxis hónaljában - szólalt meg a nő mellett álló klónparancsnok. A neve Krayt volt, a páncélját pedig homoksárga-fekete merőleges csíkok díszítették. - És ezek az ócskavasak csak jönnek és jönnek.

- Krayt. Ne legyen ilyen búskomor, hamarosan vége a háborúnak. - A nő előugrott a barikád mögül. A több tucatnyi klón előbukkant a fedezék mögül, és elkezdett tüzelni a droidokra, darabokra tépve azokat. Dalaiel fénykardja sorban verte vissza a nőnek szánt lövéseket, visszatérítve a fémkatonákra.

Ez szó szerint a háború utolsó csatája. A Köztársaság sorra arat győzelmeket a Peremvidéken. Dooku és Grievous halottak. A Szeparatista Tanács eltűnt, az ellenség körében teljes a káosz.

A fehér páncélos katonák csatlakoztak a nőhöz. Együttes erővel elérték a droidok arcvonalát, egyre jobban visszaszorítva őket.

- A KÖZTÁRSASÁGÉRT! - kiáltotta az egyik klón, aki a kezében lévő sorozatvetővel szinte megtizedelte a droidokat. A Jedi kettévágott egy B-1-es droidot, majd a fegyverével kivédte egy másiknak a lövését, és visszatérítette rá.

A lézersugár lefejezte a gépet.

- Oya! - ordította Krayt, majd kilőtt egyszerre hat B-1-est.

Dalaiel felnézett a város tornyai között lévő hidakra. Ahogy számított rá, fényes alakok kezdtek benépesíteni. Hamarosan felcsillantak a védőpajzsok fényei.

- Droidekák! - kiáltotta.

A halálosztó gépezetek egyszerre kezdtek el tüzelni a lézerágyúikból. A nő sorban védte ki a lövéseiket, miközben a klónok visszavonultak, de a fentről jövő lézeráradat megtizedelte őket.

Behúzódtak a barikádok közé.

- Trancsir! - kiáltott oda a hírközlő tisztnek. - A többi csapat felől mi hír?

A klón fekete, koromfoltokkal borított sisakjához kapott.

- Rombolódroidok az összes hídon - mondta a Jango Fettére hasonlító hang.

A Jedi-nő bólintott, majd előkapta a komlinkjét, és aktiválta.

- Kapitány, küldje a bombázókat.

A bolygó eget borító fekete felhőréteget V-szárnyúak és Y-szárnyúak törték át. Átmentek zuhanórepülésbe, és elkezdtek a gyaloghidak felé repülni. Pillanatok alatt kioldották a bombáikat. A halálos csomagok becsapódáskor hatalmas robajt keltettek, megrengetve a sétányt. Majd ropogás hallatszott, ahogy a robbanások hatására a hidak is lassan leomlottak, pontosan a droidsereg fejére.

Dalaiel és a klónok ekkor ugrottak elő, és nyitottak tüzet a megzavarodott droidokra. Fél óra múlva már csak a sétány vasbetonjába vajt bombakráterek, a droidok darabjai és a gyaloghidak üszkös romjai emlékeztettek, hogy itt csata dúlt.

A klónok között több százan haltak meg, de szerencsére a legtöbb megúsza sérülésekkel vagy sértetlenül.

Felment az egyik torony felső szintjére, kisétált egy ott lévő teraszra és ránézett a bolygóváros üszkös romjaira.

A Jedi felsóhajtott, ahogy arra gondolt, hogy mennyi időbe telik majd ezt a világot újjáépíteni.

Egy újabb győzelem a Köztársaságnak és a Jedi Rendnek.

Beszívta a levegőt, hagyta, hogy az Élő Erő elöntse. A Dathomiron született, de az édesanyja korán átadta egy épp arra járó Jedinek. Egyszer el szeretett volna látogatni a szülőbolygójára.

A terasz ajtaja kinyílt, a következő pillanatban klónok csizmái koppantak a kemény márványpadlón. Megfordult. Krayt és az osztag két másik tagja állt a hátánál.

A bal oldali katonát Ordonak hívták. Egyszer a Sluis Vanon két rombolódroiddal végzett. Igazi nagyszájú harcos volt, sokszor megnevettette a társait és a Jedit.

A Krayt jobb oldalán álló harcos neve Rancor volt. Egy morgós, első generációs klón. Dalaiel nevezte el így a modora miatt.

A Jedi ekkor érezte meg a zavart az Erőben. Egy rezdülést, egy lökést. A három katona egyszerre emelte fel a fegyverét, de ekkora már a Jedi lovag fénykardja is aktiválódott. Visszaverte a lézerlövedékeket a klónokra, akik a mellkasukon egy égett folttal estek össze. Az Erőre árnyék borult, ahogy Dalaiel odasétált a holttestekhez.

A klónok nem akarták, hogy meghaljon, ezért a saját életük árán futni hagyták. Felsóhajtott,

ezen a bolygón már nem maradhat...

- Nagy nehezen elloptam egy kompot, majd elmentem a bolygóról. A következő öt évet azzal töltöttem, hogy bejártam a Peremvidéket, hátha találok más túlélőket, de mindenhol ugyanaz a helyzet várt. - A csapat közben kiért az erdőből. Fűvel borított dombok között mentek végig. - Halott Jedik. Klónok mindenhol. A Rend porrá omlott, a Köztársasággal együtt. Lehet, hogy közhely, de szerintem már akkor eldöntetett a sorsunk, amikor a geonosisi csata véget ért.

Schaan a földet kezdte el nézni, majd felsóhajtott.

- És aztán?

- Eljutottam az úrállomásra, ahol aztán gyógyítónak álcáztam magam. Nem akartam bajt hozni rájuk, ezért inkább egy bolondos vénasszonynak álcáztam magam, aki még gyógyító is. Örültem, mikor megjöttetek, de ez bizony katasztrófával is járt.

Felsétáltak az egyik növényektől zöldellő halomra, és lenéztek az előttük lévő síkságra. A területet egy folyó kék sávja vágta ketté. A partján egy tucatnyi kunyhó állt, amiket megművelt földek öveztek.

Elindultak a falu felé.

- Hogy kerültetek ide? - kérdezte Moe az elől haladó Wirukát. Schaan örült, hogy a nő egy időre leszállt róla. Bár jobb is volt ez így.

Ez az információ túl sok volt a srácnak.

- Az őseink rabok voltak. Egy hatalmas birodalom utolsó túlélői. A hímbooszorkák egy hatalmas háborúban legyőzték őket és a gépkatonákból álló seregüket és végül ide száműzték őket. A vad rancorok és a természet erői sokat megöltek közülük, míg végül a csillagok egy Aylla nevű nőt küldtek közénk, aki megtanított minket a mágiára. Hogy szelidítsük meg a rancorokat. Ők lettek az első booszorkák.

A falucska békés településnek tűnt. A férfiak nem tűntek rabszolgának, szabadon mozogtak, játszhattak a gyerekeikkel, végezték a házimunkát. Sokkal otthonosabb volt ez a hely, mint az Éjnővérek központja.

- Gyakran harcoltok más klánokkal? - kérdezte Nym.

Wiruka megvonta a vállát.

- Dehogy. A Törvény könyve tiltja. Csak az Éjnővérek szegik meg.

A távolból mennydörgés hallatszott. Az egyik házból egy fiatal lány rohant ki. Olyan volt, mint Dalaiel, csupán 10 évvel fiatalabb kiadásban. Zöld gyíkbőrruhát viselt, de fejdísz nem volt.

- Dalaiel, hadd mutassam be a húgod, Teleiát.

A Jedi felsóhajtott.

3.

Dotrie végigrohant a bozóton, hátra sem nézve. Minél előbb ki akart érni a birodalmiak által ellenőrzött területről, de mindenhol csak a lépegetők csattogását, a robogók nyüzszítését és a klónkatonák által keltett zajokat hallotta.

RUINS OF THE REPUBLIC

S01E14 – Az Erő vihara

<http://jedirend.com>

A shepi nem akart összeakaszkodni a birodalmiakkal.

Most épp az jött, hogy Laarsont átkozta el. Végignézte volna, ahogy a férfi egy Sarlacc emésztőnedveibe pácolódik. Miért vállalta el neki a megbízást, meg miért vállalta el azt a megbízást neki annak idején?

Akkor most nem lenne itt.

Egy elátkozott világ veszélyes birodalmiakkal teli dzsungelében, fegyvertelenül.

Balra fordult.

Ja, igen. Jött a választ magától. Camin miatt. Remélte, hogy újra láthatja a férfit...

Hirtelen úgy érezte, hogy a lába valami keménybe ütközik. A következő pillanatban elvesztette az egyensúlyát, majd arccal a földre esett. Egy robogó zúgását hallotta. Feltápáskodott, de már késő volt. Egy fehér páncélos alak lépett elő a fák közül. Sharian felkészült, hogy pusztakézzel szerelje le a katonát, de nem tudott mit tenni.

Két további katona csatlakozott hozzá, és a nőre fogták a fegyverüket.

- Ön megsértette a Birodalom egyik büntetőkolóniájának területét. Ezért börtön jár.

Camin, döögölj meg...

- Épp pár szökevény után nyomozok - válaszolta dacosan a fejedász.

- Mi a beosztása?

Dotrie csípőre tette a kezét, és végigmérte a klónt.

- Szökevényeket kutatok fel és fogok el, persze megfelelő ellenszolgáltatás fejében.

- Szóval egy fejedász. Nem jók semmire - morogta az elülső klón.

A shepi lenézett a földre.

- Ki bérelte fel és kiket üldöz?

- Bizonyára ismeri Lenz Laarson moff nevét. - Felpillantott, és elmosolyodott. - Elmondom önöknek a tényállást. A bolygón van két dezertőr klón, két jedi, egy szökevény pilóta és egy keresett szélhámosnő.

Az elülső katona halkán felfütyentett.

- Az szép. Beszélnie kell a parancsnokunkkal...

Egy pillanatra elhallgatott.

- Dotrie Sharian - mutatkozott be a fejedász.

4.

Moe már nem tudta, hogy mikor evett utoljára meleg ételt. Bár a tálcán lévő hús nem nézett ki valami biztatóan - egy hatlábú göte volt életében -, de a körülötte lévő salátával finom volt. A legnagyobb kunyhóban vacsoráztak meg. Egy hosszú asztalnál ültek. Az asztalfőn Wiruka anya foglalt helyet. Schaan Dalaiel mellett ül.

A nő úgy érezte, hogy valami megmozdult benne, és az nem volt jó dolog. Lesütötte a szemét, és inkább az evésre koncentrált. El akart menni erről a bolygóról, és ha egy mód van rá, akkor itt akarta hagyni Dalaielt is.

Észrevette, hogy féltékeny volt a nőre.

RUINS OF THE REPUBLIC

S01E14 – Az Erő vihara

<http://jedirend.com>

- Ijesztő, hogy önöknél nőuralom volt - mondta Camin, próbálva nem tudomást venni Teleia érdeklődő, sőt vágyakozó pillantásairól.

- Nekünk meg az az ijesztő, hogy önöknél a férfiak irányítanak - válaszolta Wiruka, majd bekapott egy falat húst. - , háborúból háborúra mennek. Mi tiszteljük egymást. Tudjuk, hogy mindannyian anyák vagyunk és életet adunk.

- Nekem akkor is ijesztő - morogta Camin, és újra az evéssel kezdett el törődni.

Teleia megnézte Ace-t és Nymet.

- Miért vagytok ilyen egyformák?

Nym megvonta a vállát.

- Azt te nem érthetted.

- Ugyanaz volt az apánk - válaszolta barátságosan Ace. - Csak neki több ezer gyereke van. Akik mind rájuk ütöttek.

Teleia eltátotta a száját.

Camin szája pedig kinyílt, hogy odavessen valami gúnyos megjegyzést, de Moe azonnal közbevágot.

- Kik ezek az Éjnővérek?

Wiruka lerakta a kését, és a nőre nézett.

- Ha egy klán egyik tagja egy idő után a saját hatalma rabja lesz, vagy dühből megöli egy klántársát, akkor kivetjük a klánból. Hosszú száműzetés vár rá a vadonban. Vannak, akik megtisztulva visszatérnek, de vannak olyanok is, akik csoportba tömörülnek. Ők is egy klán, de ők az erejüket rosszra, mások kizsákmányolására használják. Ilyen volt Dyan anya is, de van egy másik nagy Éjnővér klán Getzherion vezetésével, aztán ott voltak az Éj Leányai. Ők úgy jöttek létre, hogy az Éjnővérek háltak az Éjtestvérek nevű zabrakokkal.

- Éjtestvérek? - kérdezte Schaan.

- Emberszerűek, de a fejükön szarvak vannak, és a testüket félelmetes tetoválások díszítik - válaszolta a boszorka. Schaan és Danaiel sokatmondóan összenéztek. Moe kezei ökölbe szorultak az asztal alatt.

- Mikor indulhatunk? - kérdezte Nym.

A Jedi vállat vont.

- A Birodalmiak csak két Acclamatort és egy Interdictort tartanak a bolygó körül. Könnyen kisurranhatunk, és...

Mennydörgés hallatszott, majd egy újabb, és egy újabb rengette meg a kunyhó belsejét. A bent lévők azonnal kimentek, hogy megnézzék, mi az.

- Rossz előérzetem van - suttogta Moe.

Wiruka azonnal felpattant, majd kisietett az ajtón. A többiek követték. A falu minden lakója az utcán volt. Gyerekek és férfiak, csak néhány boszorka volt velük, és bénultan néztek felfelé. Az ég lassan elsötétült a légkörbe kerülő pernye és por miatt. Villámok kezdtek el csapkodni, és feltámadt a szél...

És ekkor felhangzott a dal. Egy alattomos ritmusú, mély dal, hol mély volt, hol magas. A szavak egy régen elfeledett, ősi nyelven szóltak.

- Az éjnővérek dala - suttogta Wiruka. - Támadnak.
A dombok mögül pedig hatalmas tagbaszakadt árnyékok tűntek fel. Rancorok.

ÍRTA

Kenneth Withaker